

UCHWAŁA Nr 113 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 marca 1959 r.

w sprawie stypendiów specjalizacyjnych dla lekarzy odbywających specjalizację.

W celu zapewnienia zakładom społecznym służby zdrowia dopływu lekarzy specjalistów Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Lekarze nie zatrudnieni w zakładach pracy, w któ-

rych odbywają specjalizację, mogą otrzymywać stypendia na zasadach określonych w niniejszej uchwale.

2. Lekarzy, którym przyznano stypendia, nazywa się w dalszym ciągu uchwały „stypendystami”.

§ 2. 1. Ustala się następujące stawki stypendiów:

dla odbywających specjalizację:	w ciągu pierwszych 3 lat specjalizacji miesięcznie zł	po 3 latach specjalizacji, a także przy specjalizacji w zakresie II stopnia miesięcznie zł
1) a) w zakładach służby sanitarno-epidemiologicznej i w instytutach stanowiących aparat naukowo-badawczy służby sanitarno-epidemiologicznej, b) na oddziałach psychiatrii sądowej, c) w szpitalach, klinikach oraz sanatoriach psychiatrycznych na oddziałach (pododdziałach, przy łóżkach wydzielonych na odrębnych salach) przeznaczonych dla chorych na gruźlicę, d) w poradniach przeciwalkoholowych	1.600	1.950
2) a) w szpitalach (klinikach, oddziałach, pododdziałach, przy łóżkach wydzielonych na odrębnych salach) zakaźnych, b) w zakładach lub komórkach organizacyjnych przeznaczonych wyłącznie dla chorych na gruźlicę, jaglicę, choroby psychiczne lub epilepsję oraz dla rehabilitowanych po przebytej chorobie Heinego-Medina i Little'a, c) w zakładach leczniczo-zapobiegawczych przy zakładach pracy, jeżeli do ich obowiązków należy udzielanie pomocy w służbie leczniczej i wewnątrz innych urzędzeń pod zwiększonym ciśnieniem atmosferycznym albo pod ziemią, d) w pracowniach bakteriologicznych, chemiczno-analitycznych, serologicznych, chemicznych, schorzeń jelitowych, parazytologicznych oraz cytologicznych,		

dla odbywających specjalizację:	w ciągu pierwszych 3 lat specjalizacji miesięcznie zł	po 3 latach specjalizacji, a także przy specjalizacji w zakresie II stopnia miesięcznie zł
e) w zakładach lub komórkach organizacyjnych, w których praca jest połączona z narażeniem na działanie promieni radu lub innych ciał promieniotwórczych, f) w Instytucie Gruźlicy, g) w czasie szkolenia w anesteziologii	1.500	1.850
3) w zakładach lub komórkach skórno-wenerologicznych	1.400	1.750
4) a) w zakładach (pracowniach) rentgenologicznych i fizjoterapeutycznych, b) w pracowniach (zakładach) anatomopatologicznych, zakładach medycyny sądowej i prosektoriach	1.350	1.700
5) w innych warunkach niż określone w pkt 1—4	1.250	1.550

2. Stypendia wypłaca się miesięcznie z góry.

§ 3. Obowiązkowy wymiar zajęć stypendysty w jednostce, w której odbywa specjalizację, wynosi:

1) 30 godzin tygodniowo:

- przy stosowaniu leczenia radem lub innymi ciałami promieniotwórczymi,
- w zakładach (pracowniach) rentgenologicznych i fizjoterapeutycznych,
- w zakładach (pracowniach) anatomopatologicznych, zakładach medycyny sądowej lub prosektoriach;

2) 36 godzin tygodniowo — przy odbywaniu specjalizacji w innych zakładach.

§ 4. 1. Okresy pobierania stypendium zalicza się do stażu pracy lekarza.

2. W zakresie uprawnień do urlopów i przerw w pracy w okresie ciąży i porodu stosuje się do stypendystów przepisy obowiązujące lekarzy zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia.

3. W zakresie uprawnień emerytalnych traktuje się stypendystów jako osoby wykonujące pracę w zakładach pracy w związku z nauką zawodu, a otrzymywane stypendium jako wynagrodzenie za pracę.

§ 5. W razie pełnienia dyżurów w zakładach opieki zdrowotnej zamkniętej stypendyści otrzymują wynagrodzenie za dyżury określone w przepisach o wynagrodzeniu lekarzy zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia.

§ 6. 1. Stypendyści podlegają ubezpieczeniu społecznemu w zakresie i na zasadach ustalonych dla pracowników umysłowych. Podstawą wymiaru składek ubezpieczeniowych jest wysokość stypendium.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do stypendystów podlegających ubezpieczeniu społecznemu z innego tytułu.

3. W razie delegowania stypendysty do innej miejscowości w związku z odbywaniem specjalizacji przysługują mu

diety oraz zwrot kosztów podróży i noclegu na zasadach obowiązujących pracowników państwowych.

4. Stypendyście nie przysługują diety, jeżeli w miejscu oddelegowania otrzymuje bezpłatne wyżywienie.

§ 7. Uzyskanie stypendium specjalizacyjnego zobowiązuje stypendystę do bezzwłocznego wypowiedzenia wszystkich uprzednio zawartych umów o pracę, z wyjątkiem zajęć zarobkowych dopuszczalnych w myśl § 8.

§ 8. Minister Zdrowia ustali zasady i tryb kwalifikowania kandydatów do stypendiów, wypłacania stypendiów i przekazywania składek ubezpieczeniowych, a także zakres i wymiar, w jakim stypendyści mogą wykonywać zajęcia zarobkowe, oraz zasady i tryb cofania stypendiów.

§ 9. 1. Wydatki związane z wykonaniem uchwały pokrywa się z budżetu centralnego w części dotyczącej Ministerstwa Zdrowia.

2. Gospodarkę funduszami przeznaczonymi na stypendia specjalizacyjne prowadzi Studium Doskonalenia Lekarzy w Akademii Medycznej w Warszawie.

§ 10. 1. Traci moc uchwała nr 993 Prezydium Rządu z dnia 15 listopada 1952 r. w sprawie stypendiów dla lekarzy odbywających specjalizację (Monitor Polski Nr A-99, poz. 1517).

2. Lekarze, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały uzyskali stypendia na podstawie uchwały wymienionej w ust. 1, stają się stypendystami w rozumieniu niniejszej uchwały, aż do upływu okresu przewidzianego do uzyskania I stopnia specjalizacji.

§ 11. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Zdrowia.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz